

JOAN CARLES ARPÍN
Geògraf

Fets quotidians

Quan la permissivitat legitima l'abús

La tornada al col·legi del mes de setembre representa la definitiva tornada a la normalitat del conjunt del país, una vegada superat el període estival, casi oblidades les vacances i ja pràcticament pensant en el cada cop més proper Nadal, tal és el ritme d'aquesta societat en la qual ens ha tocat viure, o sobreviure.

La tornada a la rutina suposa una prova de foc per a la mobilitat del nostre país, els autobusos escolars tornen a circular així com molts pares, els que més ansiosos esperen aquest moment, portant als seus fills en cotxe particular al centre escolar, quan més a prop de la porta, millor. Tampoc em vull oblidar dels que van a peu, que n'hi ha i molts, tenen la meua simpatia ja que a vegades no és una opció fàcil ni còmoda, com seria natural i desitjable, veurem per què.

L'entrada i sortida dels centres escolars es realitza en uns horaris estipulats que concentren moltes persones alhora en uns llocs concrets, que moltes vegades no són molt amplis ni adequats a la funció que estan destinats. Això també ens portaria a debatre sobre l'emplaçament de molts centres, emplaçament que limita i redueix les possibilitats de desplaçament de molts alumnes, però ja seria un altre debat.

Tal concentració de persones i vehicles en espais reduïts genera conflictes, com el succeït recentment a les portes del Col·legi Janer, on pares d'alumnes

d'aquest centre s'han queixat de la persecució a la qual els sotmet el Comú, mitjançant els agents de circulació, imposant multes als cotxes mal estacionats durant la recollida dels seus fills.

Aquest fet no ens hauria d'estranyar ni ser aliè. Si no es compleixen les normes de circulació, necessàries per a una convivència cívica entre tots els ciutadans, finalment s'han d'aplicar mesures coercitives, és a dir, la dissuasòria sanció. I és aquí on hi ha la gran contradicció, quan la rutina ha estat la condescendència, el fet de mirar cap a un costat deixant impunes aquests comportaments insolidaris, el propi esdevenir temporal s'encarrega de convertir el que s'hauria de considerar un privilegi en tot un dret, d'aquí que, inclús sabent que s'actua d'una manera incorrecta, es creu legítim reivindicar que continuï sent així, ja que s'ha fet sempre, per què canviar?

Permetre que pares i mares portin als seus fills en cotxe fins al col·legi i puguin aparcar allà on vulguin, tot i que sigui només un moment, són cinc minuts, diu la tradició, ocupant voreres i zones de pas és un perill potencial inassumible. No es pot esperar a què succeeixi algun incident per començar a regular-ho, això hauria de ser una raó prou convincent, però hi ha més.

La manera en com els nostres estudiants, els que són el nostre futur, acudeixen als cen-

tres d'ensenyament també forma part, i més important del que sembla a primera vista, de la seva formació com a persones. Ser transportats en cotxe limita la seva autonomia, no es relacionen amb el seu entorn, es fomenta el sedentarisme, que genera greus problemes de salut a llarg termini, etcètera, etcètera. Tampoc la contaminació que s'emet als voltants dels centres s'ha de passar per alt. Per tant, els beneficis d'aquesta pràctica són pocs, només una comoditat que es torna en contra nostra i de la societat podria ser alguna cosa a dir, més aviat una excusa.

No estan els temps per seguir mantenint pràctiques poc sostenibles ambientalment i socialment parlant. Tal com ens ha avisat l'IPCC amb el darrer i dramàtic informe presentat aquesta setmana sobre el canvi climàtic, o canviem radicalment la nostra forma d'actuar o el nostre futur es veurà seriosament compromès, així de clar.

Començar per petites accions quotidianes, com ensenyar als nostres nens i nenes que deixar de dependre del cotxe és una cosa positiva per a tots, seria un pas endavant, més important del que sembla, la resta vindrà després, l'important es sensibilitzar i educar, és la nostra obligació com a pares. Anar al col·legi, si està al nostre abast, caminant o amb bicicleta és divertit i saludable, i sinó sempre estarà el transport escolar o el bus lliure, però deixem els cotxes per anar de vacances, quan ens tornin a tocar.